

בש"פ 720/21 - הדיל רגבי נגד משטרת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 720/21

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקשת: הדיל רגבי

נגד

המשיבה: משטרת ישראל

בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט
המחוזי בירושלים מיום 19.1.2021 (כב' השופטת ע'
אבמן-מולר) ב-עמ"י 34599-01-21

בשם המבקשת: עו"ד אמיר נבון

החלטה

1. זוהי בקשה למתן רשות לערור לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 19.1.2021 (השופטת ע' אבמן-מולר) בתיק 34599-01-21. במסגרתה הורה בית המשפט המחוזי על מחיקת ערר שהגישה המבקשת על החלטת בית משפט השלום בירושלים מיום 18.1.2021 (סגן הנשיאי' מינטקביץ) על החלטת קצין משטרה להורות על מעצרה הראשוני של המבקשת לצרכי חקירה מכוח סעיף 27 לחוק המעצרים.

ההחלטה שלפני נוגעת לסעיפים 29(א) ו-44(א) לחוק המעצרים, ומשכך אביאם כלשונם:

29. (א) מי שנעצר בידי הקצין הממונה לפי סעיף 27 יובא בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מ-24 שעות, בפני שופט.

44. (א) חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום, נאשם או נידון שערעור תלוי ועומד על פסק דינו, והוא נתון במעצר או במאסר, רשאי בית המשפט, לבקשתו, לצוות על שחרורו בערובה או ללא ערובה.

2. ביום 18.1.2021 זומנה המבקשת לחקירה במשטרה ונחקרה בחשד לשיבוש מהלכי חקירה. לאחר שמסרה את גרסתה ולשם בדיקת הגרסה, הורה הקצין הממונה על מעצרה מכוח סעיף 27 לחוק המעצרים (להלן: החלטת הקצין הממונה). מהבקשה דנן עולה כי הרקע לחקירת המבקשת נוגע לארבעה מקרי רצח שבהם חשודים בני משפחתה, ביניהם בעלה וכן בנה של המבקשת הדרוש לצרכי חקירה. יצוין כי על פי החשד, המבקשת נכחה בזירת הרצח.

המבקשת הגישה ערר לבית משפט השלום על החלטת הקצין הממונה להורות על מעצרה. לשיטתה מעצרה נועד להפעיל עליה ועל בני משפחתה לחץ בלתי הוגן ולפיכך ביקשה להורות על שחרורה המידי לחלופת מעצר בכל תנאי שייראה לבית המשפט. משהונח הערר לפני בית משפט השלום, דחה את הערר בלא לקיים דיון, תוך שקבע כי אין לראות בסעיף 44(א) הוראת חוק שנועדה להעמיד לבדיקה את המעצר הראשוני וכי "אין זה אחד המקרים החריגים ויוצאי הדופן, המקימים לבית המשפט סמכות לבחון אופן הפעלת שיקול דעתו של קצין משטרה במסגרת הפעלת סמכותו למעצר ראשוני" (להלן: החלטת בית משפט השלום).

3. על החלטת בית משפט השלום הגישה המבקשת ערר לבית המשפט המחוזי סמוך לשעה חצות של יום 19.1.2021, וזאת בניסיון למנוע את שהותה של המבקשת במעצר למשך הלילה. על פי הבקשה שלפניי, הערר הועבר למותב רק בשעות הבוקר תוך שנקבע דיון ליום 19.1.2021 בשעה 12:00. ביני לביני, הגיעו הצדדים להסכמה בדבר שחרורה של המבקשת בתנאים מוסכמים.

טרם שהתקיים הדיון בערר בבית המשפט המחוזי, ניתנה החלטה על ידי בית משפט השלום בירושלים המורה על שחרורה של המבקשת בתנאים (בש"ע 35195-01-21; השופט א' סילברמן). משכך, הערר הפך לתיאורטי והמבקשת התבקשה להודיע לבית המשפט המחוזי האם היא עומדת על הערר.

4. המבקשת הודיעה לבית המשפט המחוזי כי היא איננה עומדת על קיום דיון בערר במעמד הצדדים, אולם ביקשה מבית המשפט ליתן הכרעה "בסוגיה העקרונית העולה ממנו (מן הערר, ע"ב)". בהמשך יום 19.1.2021, הורה בית המשפט על מחיקת הערר בהחלטה שניתנה בפתקית, תוך שקבע שאין מקום ליתן החלטה בעניין שהפך לתיאורטי.

המבקשת ממאנת להשלים עם החלטת בית המשפט המחוזי ומכאן בקשת הרשות לערור.

5. בבקשת רשות לערור שבה המבקשת על הטענות שהעלתה בפני בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי, שלפיהן אין לפרש את סעיף 44(א) לחוק המעצרים באופן מצמצם כך שלא יתאפשר לבית המשפט להעמיד לביקורת שיפוטית את אופן הפעלת שיקול הדעת של הקצין הממונה המורה על מעצר מכוח סעיף 27 לחוק המעצרים; וזאת לצד החובה להבאת העצור בפני שופט תוך 24 שעות מעת מעצרו כמצוות סעיף 29(א) לחוק המעצרים. המבקשת סבורה כי בקשתה נמנית עם המקרים שבהם יש ליתן רשות לערור חרף היותה של הבקשה תיאורטית, משום שלדבריה קיימת מחלוקת בפסיקה לעניין פרשנות הסוגיה ובהיעדר הכרעה ברורה של בית משפט זה.

6. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, נחה דעתי כי דינה להידחות אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה.

7. עניינה של הבקשה הוא בהחלטת הקצין הממונה להורות על מעצרה של המבקשת מכוח סעיף 27 לחוק המעצרים. בהתאם למצוות המחוקק בסעיף 29(א) לחוק המעצרים, המבקשת הובאה בפני שופט בטרם חלפו 24 שעות מהחלטת הקצין הממונה, ביום 19.1.2021, שאז הורה בית משפט השלום על שחרורה של המבקשת בהסכמה למעצר בית מלא במגבלות שקבע והפקדת ערבויות. משכך, עניינה של המבקשת הפך לתיאורטי ומטעם זה בית המשפט המחוזי לא נדרש לערר לגופו שהגישה המבקשת על החלטת בית משפט השלום והורה על מחיקתו.

כידוע, אין בית המשפט דן בעניין שהוא תיאורטי, אלא בהתקיים סיכוי של ממש להישנותה של הסוגיה שהוא מעורר בעתיד או שהכרעה בה נדרשת לשם יישובן של גישות שונות בקרב הערכאות הדיוניות (בש"פ 946/17 מידן נ' מדינת ישראל, פסקה י"ג (20.3.2017)). לא מצאתי לחרוג מן הכלל ודי בכך כדי לדחות את הבקשה; זאת ביתר שאת משמדובר בבקשת רשות לערר ב"גלגול שלישי" בהליכי מעצר, שבנוגע אליהם תינתן רשות ערעור רק במקרים מיוחדים, המעוררים שאלה משפטיות בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינים הפרטני של הצדדים להליך; או בהתקיים נסיבות חריגות ייחודיות המצדיקות התערבות כגון חשש לעיוות דין, פגם מהותי היורד לשורשו של עניין, או פגיעה שאינה מידתית בזכויות המבקש (בש"פ 2292/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (29.3.2020); בש"פ 8717/19 אוהיון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (21.2.2020)). לא מצאתי כי הבקשה עומדת באמות מידה אלו. חרף הניסיון לשוות לבקשה נופך עקרוני, הבקשה נוגעת לעניינה הפרטני של המבקשת ואינה מצדיקה דיון נוסף.

8. למעלה מן הצורך יאמר כי בניגוד לטענת המבקשת, בית משפט השלום בהתייחסו לגופן של טענות המבקשת לא קבע שהוא נעדר סמכות להתערב בביקורת שיפוטית על החלטת הקצין הממונה. כל שקבע הוא כי "לא ראיתי כי המבקשת הצביעה על פגם באופן הפעלת שיקול הדעת. משכך, אין זה אחד המקרים החריגים ויוצאי הדופן, המקימים לבית המשפט סמכות לבחון אופן הפעלת שיקול דעתו של קצין משטרה במסגרת הפעלת סמכותו למעצר ראשוני". למסקנה זו הגיע בית המשפט תוך התייחסות להוראת סעיף 29 (א) לחוק המעצרים, הקובע סד זמנים של עד 24 שעות להבאתו של עציר בפני שופט ועל פניו כורך בתוכו את האיזונים הנדרשים בין צרכי חקירה ובין זכויות חשוד שנעצר. נראה שאמנם כך גם בעניינה של המבקשת, ולא נפל איפה דופי בהחלטת בית משפט השלום, גם לא בהחלטת בית המשפט המחוזי שהורה על מחיקת הערר משהפך לתיאורטי.

9. סוף דבר, הבקשה למתן רשות לערור נדחית.

ניתנה היום, י"ח באדר התשפ"א (2.3.2021).

ש ו פ ט ת